अपचाय् 1 A. 1 To fear. -2 To respect, honour, worship.

अपचायित *a.* Feared, honoured. P. VII. 2. 30 (Com).

अपचायिन् *a.* Not rendering due respect. Mb. 13.

अपचि 3 P. 1 To honour, respect. -2 To invite respectfully. -3 (5 U.) To gather, collect. -*pass.* 1 To be reduced in strength or bulk, sink, waste away; अपचितमपि गात्रं व्यायतत्वादलक्ष्यम् Ś. 2. 4 reduced in bulk, emaciated, lean; to wane, decline, diminish, grow less; राजहंस तव सैव शुभ्रता चीयते न च न चापचीयते K. P. 10. -2 To fall away from, be deprived of, lose (with abl.); प्रकृतिः सूयते तद्वदानन्त्यान्नापचीयते Mb.

अपचयः 1 Diminution, decrease, decay, decline, fall (fig. also.); कफापचयः Dk. 160; तेनास्यापचयं यान्ति व्याधेर्मूलान्यशेषतः Suśr. येषां राज्ञा सह स्यातामुच्चयापचयौ ध्रुवम् H. 3. 126. शिवस्योपचयं वीक्ष्य तथापचयमात्मनः Śiva B. 25. 32. -2 Loss, privation, failure, defect; H. 3. 126. -3 N. of several planetary mansions.

अपचित *p. p.* 1 Reduced in bulk, decreased, wasted, expended &c.; emaciated, thin, lean. Ś. 2. 4. -2 Honoured, respected, saluted सर्वाजमीढोऽपचितं नरेन्द्रम् Mb. 3. 139. 16. -**तम्** Honouring.

अपचितिः *f.* (P. VII. 2. 30 Vārt.) 1 Loss, decay, decline, destruction; न वैनतेयो गरुडः प्रशंसति महाजनम् । दृष्ट्वा-सुपर्णोऽपचितिं महत्या अपि भारत ॥ Mb. 6. 3. 84. -2 Expense. -3 Atonement, amends; निहत्य पितृहन्तारं यास्याम्यपचितिं पितुः Bhāg. 10. 66. 27. Compensation, expiation of sin. -4 Exclusion. -5 Punishing. -6 N. of a daughter of Marīchi. -7 Honouring, worshipping, showing reverence, worship; अहं त्वपचितिं भ्रातुः पितुश्च सकलामिमाम् (करिष्यामि) Rām. 2. 74. 30; विहितापचितिर्महीभृता Śi. 16. 9. 1. 17; (where it also means loss, destruction हानि), अस्य वनशुन इवापचितिः 15. 34; देवतोच्चितामपचितिं संपाद्य K. 324; Ki. 6. 46; 11. 9. cf. स्त्री पूजायामपचितिर्द्वयोश्च स्यात्क्षयार्चयोः Nm.

अपचित् *f.* A noxious flying insect; that which causes decay.

अपची [अपकृष्टं पच्यते असौ, पच् कर्मकर्तरि अच् गौरा° ङीष्] A disease in which the glands of the neck are enlarged and swollen.

अपच्छत्र *a.* Without a parasol or umbrella.

अपच्छाय *a.* [अपगता छाया यस्मात्] 1 Shadowless. -2 Having a bad or unlucky shadow. -3 Devoid of brightness, dim. -**यः** One that has no shadow, i. e. a god; cf. N. 14. 21; श्रियं भजन्तां कियदस्य देवाश्छाया नलस्यास्ति तथापि नैषाम् । इतीरयन्तीव तया निरैक्षि सा (छाया) नैषधे न त्रिदशेषु तेषु N. 14. 23 ॥ -**या** An unlucky shadow, apparition, phantom.

अपच्छेदः, -दनम् 1 Cutting off or away. -2 loss. -3 Interruption. -4 Break; संयुक्तस्य हि पृथग्भावोऽपच्छेदः ŚB. on MS. 6. 5. 50. -**Comp.** -**न्यायः** the maxim concerning अपच्छेद.

अपच्यु 1 A. 1 To fall off, go away or off, withdraw, desert; इहैवैधि माप च्योष्ठाः Rv. 10. 173. 2. -2 To perish, die.

अपच्यवः Going or coming out (निर्गम); यत्र नार्यपच्यवमुपच्यवं च शिक्षते Rv. 1. 28. 3.

अपच्युत *p. p.* Fallen off; departed, perished; melted away.

अपजातः A bad son who has turned out ill; one inferior to his parents in qualities; मातृतुल्यगुणो जातस्त्वनुजातः पितुः समः । अतिजातोऽधिकस्तस्मादपजातोऽधमाधमः ॥

अपजर्गुराण *a.* [अपगृ-यङ्लुक् चानश्] Ved. Accustomed to take off or remove the covering &c. (आच्छादनादिमोचनशील) जिगर्तिमिन्द्रो अपजर्गुराणः प्रति श्वसन्तमव दानवं हन् Rv. 5. 29. 4.

अपजि 1 P. To defeat, conquer; turn off or away, avert, ward or keep off; येन मृत्युमपजयति Śat. Br.

अपजयः Defeat, overthrow.

अपज्ञा 9 A. To deny, disown, repudiate, dissemble, conceal; शतमपजानीते P. I. 3. 44 Sk. (अपलपति); आत्मानमपजानानः शशमात्रोऽनयद्दिनम् Bk. 8. 26 concealing himself.

अपज्ञानम् Denying, concealing.

अपञ्चीकृतम् A simple elementary substance not made of the five (पञ्च) gross elements; the five subtle elements; पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितम् । अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनम् ॥ Vedānta. P.

अपटान्तर *a.* 1 Not separated (by a curtain or screen). -2 Adjoining, contiguous (= अपदान्तर).

अपटी [अल्पः पटः पटी, न. त.] 1 A screen or wall of cloth, particularly the screen or *kanāt* surrounding a tent. -2 A curtain. -**Comp.** -**क्षेपः** (अपटक्षेपः) tossing aside the curtain; °क्षेपेण (= अकस्मात्) 'with a (hurried) toss of the curtain', frequently occurring as a stage direction and denoting precipitate entrance on the stage which arises from fear, hurry, agitation &c., as when a character tossing up the curtain suddenly enters without the usual introduction ततः प्रविशति &c.

अपटीक *a.* 1 one who has no knowledge of commentaries, अपटीको जडो माघे भृशं जाड्येन ताड्यते Śi. -2 one who has no covering garment (अ-पटीक).

अपटु *a.* 1 Not clever or skilful, slow, dull, awkward, uncouth. -2 Ineloquent (as a speaker). -3 Sick.

अपठ *a.* Unable to read; not reading; a bad reader; cf. अपच.

अपण्डित *a.* Not learned or wise, foolish, ignorant; आत्मनः कर्मदोषाणि न विजानात्यपण्डितः Mb. 3. 209. 6. विभूषणं